

SLOVENSKI NAROD.

Ima vsak dan svečer, izjuri nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom račun se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština zrasla.

Za oznanila plačuje se od štiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravníštvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Volitve za deželni zbor.

S Spodnjega Štajerja, 12. julija.

Bližamo se volitvam, pa volitvenega gibanja mej nami Slovenci ni opaziti.

Bivši poslanci ne stopajo pred volilce, novi kandidatje si ne upajo na dan, volilci sami pa se tudi ne ganejo. Volilski shodi bili so dosihdob še le v mariborskem in ptujskem okraji.

Bilo pa bijih treba tudi povsod drugod, na pr. v okrajih Slovenjgradec, Šostanj, Gornjigrad, Vransko, Celje, Laško, Brežice, Kozje, Rogatec, Šmarje, Ormož itd.

Slovensko politično društvo s sedežem v Mariboru ne more prirediti vseh potrebnih shodov; za to ima premalo sredstev, premalo časa.

Tega pa tudi treba ni,

Okraji Ljutomer, Ormož in Ptuj imajo svoja politična društva; ta so v prvi vrsti poklicana, da store svojo dolžnost sedaj, ko stojimo pred volitvami.

V nobenem teh okrajev ne manjka mož, kateri morajo pri shodih uspešno nastopiti kot govorniki; pomoči ne morejo odreči bivši poslanci, sodelovati morejo kandidati.

Slovensko politično društvo v Mariboru ne bode kandidatov postavljalo in izbiralo, ker je to delo volilcev samih.

Društvo pa tudi ne more za kandidate delati, če se mu ne naznani, če jih niti ne pozna.

Zakaj se tedaj volilci in lokalna društva ne ganejo? To je tem boljše potrebno, ker vsi bivši poslanci gotovo ne bodo več kandidirali, ker je treba tu skrbeti za nove moči pravodobno.

Govori se, da je več mladih gospodov, ki se hočejo za mandate potegovati. Te in njih program morajo volilci poznati! Tu pa tam bodo volilci želeli si spremembe v osebi poslanca, ker so nekateri celo šestletno dobo spali in se niti jedenkrat niso volilcem s kakim poročilom predstavili, ker smo imeli poslance, ki so bili redkokedaj v zbornici.

Štajerski Slovenci imamo tako pičlo število zastopnikov v deželnem zboru, da mora biti vsak poslanec na svojem mestu, da moramo od vsacega tirjati, da stori svojo dolžnost.

Slovensko politično društvo ima več število odbornikov, skoro preveč jih je. Ti odborniki stanujejo po raznih okrajih in zaradi tega mora društvo pri raznih volilskih shodih vsaj po svojih odbornikih sodelovati!

Upajmo, da postane volilno gibanje mej nami kmalo živahno!

Deželni zbor kranjski.

(XIX seja dne 11. julija 1896.)

(Konec.)

O poročilu glede 3% posojila v znesku 1 1/2 milijona deželi kranjski je govoril samo jeden poslanec.

Posl. baron Schwegel je opozarjal na veliko zanimanje, katero se je pokazalo mestu in deželi o katastrofi in rekel, da je potrebno konstatovati kaka sredstva so se dala v pomoč. To je toliko bolj potrebno, ker so se izrekli tudi v drž. zboru nazori, katere je treba popraviti. Država je dala 3.970.000 gld. To svoto je treba specificirati. Dala se je nepovračljiva podpora 775.000 gld., dala se je brezobrestna ponapredščina 3.195.000 gld. in se je dalo 3% posojilo 1.500.000 gld., skupaj torej 5.470.000 gld., milodarov se je dobilo 606.000 gld. Torej se je vsakovrstnih podpor dobilo 6.076.000 gld. To je znaten znesek. Dežela in mesto sta torej dobili velikodušno podporo. Dolžnost je, te podpore prav porabiti in z njihovo in z lastno močjo si zopet pomagati. Da se namen 3% posojila prav doseže, je treba nekega zavarovanja, stroge kontrole. Vsi faktorji morajo položiti račun in zagotoviti je treba, da se denar pravilno porabi. Zlasti na Dunaji se je že mnogokrat vprašalo: Kaj je z denarjem, kateri smo darovali? Prepričan sem, da se dobe točni računi. Kontrola pri delitvi je pa še važnejša, zato naj bi se za razdelitev posojila sestavila komisija, v kateri bi bili zastopani vlada, dežela in občina. Finančni odsek se za to ni odločil. Sodim, da se bode to še obžalovalo in pričakujem, da se bode zagotovila popolna moralna kontrola. Jasne določbe so prvi pogoj vsaki taki operaciji, zato bi bilo želeli, da se dotičniki, ki bodo delili denar, zavedali svojih dolžnostij in s tem upanjem izjavljam, da bomo glasovali za predloge.

Predlogi se vzprejmo soglasno.

Predlogi finančnega odseka so bili na to soglasno vzprejeti.

Poslanec dr. Papež je poročal o subvenciji za zgradbo lokalne železnice iz Kranja v Tržič in predlagal:

1.) Deželni zbor se opetovano izreče za zgradbo lokalne železnice iz Kranja v Tržič in se zavezuje razven svoji seji dne 13. februarja 1894. l. obljubljene subvencije 50.000 gld. dati še drugih 25.000 gld., torej skupaj 75.000 gld. na ta način, da se bo prevzelo za to svoto glavninskih delnic al pari s tem pogojem, da se stroški za zgradbo in za prometna sredstva pokrijejo z deželnim prispevkom in s prispevki udeležencev, kakor tudi z državno dovolitvijo nekoliko vsakoletnega čistega doneska v svrhu zagotovitve obrestovanja in razdolžitve za dobavo glavnice najetega prioriteta posojila, ter da se deželi dovoli primeren upliv pri obravnavah o pogojih za koncesijo in pri sklepanju prometne pogodbe.

2.) Ta deželni donesek v znesku 75.000 gld. izplačati je iz železniškega zaklada, ki se nabira v led deželnozborskega sklepa z dne 25. novembra 1890. l. takrat, kadar bo zagotovljena zgradba lokalne železnice iz Kranja v Tržič. Glavninske delnice združiti se imajo potem z železničnim zakladom.

Posl. Kalan je omenil nove ceste, katera se gradi iz Tržiča skozi Kobar v Podnart in katera bo popolnoma brez pomena in zahteval, naj se dela ustavi. Kalanov govor je bil v prvi vrsti naperjen zoper referenta o cestnih zadevah v dež. zboru, zoper g. dež. glavarja Detelo.

Posl. baron Schwegel je Kalanu pritrdil in priporočil predlog glede železnice.

Posl. Globočnik je kot gorenjski poslanec izražal svojo radost, da se bo zidala lokalna železnica Kranj Tržič, ker je ta železnica važna za obrtovati Tržič, čegar industrijska podjetja se bodo ukrepila in pomnožila, in važna za Kranj, kateri postane še boljše, kakor je dosedaj bil, središče za gorenjski promet in za gorenjsko trgovino. Tudi je važna ta lokalna železnica radi tega, ker je ta proga del tiste ljubeljske in loške proge, za katero

Listek.

Skrbimo za omiko naroda!

I.

Že dlje nego četrt stoletja je v tostranski polovici naše države v veljavi sedanji šolski zakon, jedina dobra in hvalevredna stvar, katero nam je priborila sedaj na smrtni postelji ležeča nemška liberalna stranka. Nasprotniki omike in napredka se trudijo še vedno in z največjim naporom, da bi sedanjo ljudsko šolo dobili v roke in poteptali čim prej, kar je obrodila dobrega in koristnega — upajmo, da zamen.

Omika je prvi pogoj napredku in blagostanju in zlasti v sedanjih časih, ko je ekonomični položaj poostiril boj za obstanek in je zagotovitev fizične eksistence mogoča le, če pridobi vsak posamičnik poleg strokovne izurjenosti tudi neko mero splošne omike, moramo s podvojeno energijo braniti ljudsko šolo vseh napadov njenih nasprotnikov.

A tudi najunetejši prijatelj sedanje ljudske šole mora priznati, da učni uspehi niso v nikakem razmerju z uspehi, kateri so se od te šole pričakovali, da so primeroma malenkostni. Zlasti učni

uspehi na jednorazrednih in dvorazrednih šolah so neznatni. Kar se je šolar naučil v šoli, to pozabi, kakor hitro zapusti šolsko klop. Povprek znajo tisti, ki so zvršili štirirazredno ljudsko šolo, jedva zadostno pisati in čitati, obiskovalci dvorazrednic in jednorazrednic pa pozabijo navadno tudi še to. Celo v tistih dveh kronovinah, kjer je prebivalstvo — povprek sojeno — najbolj izobraženo, celo na Češkem in v Šleziji, se primeri pogostoma, da novaki, ko pridejo k vojakom, ne znajo niti svojega imena zapisati in ne znajo čitati, dasi so precej dolgo trgali hlače po šolskih klepeh.

Ko se je uveljavil sedanji ljudskošolski zakon, gojila se je nadeja, da zadobi prebivalstvo neko mero splošne omike, katera bode ljudstvu omogočila napredovanje. Izkušnja pa priča, da je elementarni pouk za napredovanje nezadosten. Kar se šolar nauči v šoli, to je že samo na sebi nezadostno in netrajno ter se poizgubi sčasoma, ker se ne polnjuje. Kdor ne gre iz ljudske šole v srednjo, ta se navadno s knjigami ne bavi več in pozabi hitro vse tisto, kar se je bil v šoli naučil. Zelo redki so tisti, kateri še potem, ko so izvršili ljudsko šolo, skrbé za svojo izobrazbo in še ti čitajo na kmetih k večjemu — kak političen list ali „Kmetovalca“.

Ugovarjalo se bode, češ, naša uzorna „Družba sv. Mohorja“ priča, da ljudstvo z veseljem in mnogo čita. Bodimo odkritosrčni in ne slepimo se sami. Družba sv. Mohorja ima v primeri s številom našega naroda res jako veliko članov, toliko, kolikor nobeno drugo podobno društvo. Tudi dušna hrana, katero podaja, je dobra in primerna sedanji omiki mase slovenskega naroda, a mej člani je preveč takih, kateri so družbi pristopili samo gospodu župniku na ljubav, kateri pa dobljenih knjig nikdar ne prečitajo. Splošni omiki pa knjige družbe sv. Mohorja zagradel ne koristijo toliko, kolikor bi mogle, ker jih čitajo največ samo otroci. S tem ne izgubi družba sv. Mohorja — naš jedini in prezaslužni, za omiko ljudstva skrbeči zavod — prav nič svojega pomena, kar smo konstatovali, je le dokaz, da se masa ljudstva še ne zanima za svojo omiko toliko, kolikor bi bilo treba.

Jednake izkušnje, kakor pri nas, so se z ljudsko šolo naredile tudi drugod. Tudi v drugih deželah se je spoznalo, da je ljudskošolska omika premajhna, da ne zadostuje za vse potrebe praktičnega življenja in skuša se temu od pomoči. Prijatelji omike delajo na to, da se pomankljivi učni uspehi, kateri pa nikakor niso krivi učitelji, po-

se je dežela vedno zanimala. Govornik je priporočal predlog finančnega odseka v sprejem. Glede cestne proge na Podnart je izrazil mnenje, da bi se zapričeta gradnja te ceste ne ustavila, in da bi se denar, katerega je deželni zbor v ta namen že dovolil, prepustil svojemu namenu, ker je ta cesta popravka zelo potrebna, in ker je Tržičanom in vasem potrebna za občevarje s Koroško.

Posl. dr. Schaffer je poročal o prošnji mestnega magistrata ljubljanskega glede najetja posojila v najvišjem znesku 400.000 gld. za zgradbo topničarske vojašnice. Govornik je pojasnjeval pomen topničarske vojašnice za Ljubljano in finančno operacijo, katero namerava mesto izvršiti, da dobi denar za zgradbo. Mesto potrebuje sedaj izjave dež. zbora glede posojila, katero namerava najeti, ker končno o celi stvari še ni moči sklepati. Finančni odsek predlaga, naj izreče dež. zbor, da je pripravljen dovoliti mestu najetje posojila 400.000 gld. za zgradbo topničarske vojašnice. — Sprejeto.

Posl. Povše je poročal o samostalnem predlogu poslanca Hribarja glede dogradnje ceste od Spodnjega Bernika v kranjskem do Vodice v kamškem okraju in predlagal: 1. Dež. odboru se naroča, da vse potrebne predloge pripravi, da se cesta od Spod. Bernika do Vodice v prihodnjem rednem zasedanju dež. zbora uvrsti med okrajne ceste; 2) Dež. odbor se pooblašča, izplačati še 500 gld., da se cesta dodela.

Posl. Hribar je predlagal, naj se ta znesek izplača okrajnemu cestnemu odboru kranjskemu.

Odsek predlog in Hribarjev dostavek sta bila vzprejeta.

Posl. dr. Papež je poročal o prošnji paznikov prisilne delavnice za zgradbo še jedne pazniške hiše in je predlagal, naj se dež. odbor pooblasti, zgraditi tako hišo z 8 stanovanji. Troški smejo znašati 8000 gld. — Sprejeto.

Posl. dr. Žitnik je poročal o prošnji Jakobine Lukesch, vdove okr. zdravnika na Grosupljem, za miloščino in vzgojne doneske in je predlagal, naj se dovoli letne miloščine 200 gld. in 100 gld. vzgojnine. — Sprejeto.

Posl. Povše je poročal o prošnji podobčine Vodice za podporo za popravilo občinske poti od Vodice do Rupnika in predlagal, naj se dovoli 500 gld., ki se izplačajo 1897. l. — Sprejeto.

Posl. dr. Žitnik je poročal o prošnji Engelberta Bassbacha, bivšega okrožnega zdravnika v Cerkljici, za dovolitev pokojnine in predlagal, naj se dovoli.

Posl. baron Schwegel je poročal o prošnji Josipine Preinč, vdove dež. blazniškega zdravnika za dovolitev vzgojnih doneskov in predlaga, naj se dovoli po 50 gld. za tri leta. — Sprejeto.

Posl. baron Schwegel je poročal o prošnji Marije Freyer, vdove muzejskega kustosa, za miloščino in predlaga, naj se dovoli za tri leta po 50 gld. — Sprejeto.

Posl. Murnik je poročal o prošnji rektorata c. kr. Karol Francovega vseučilišča v Gradcu za podporo za prosto omizje, in predlagal, naj deželni odbor to prošnjo predloži v prihodnjem zasedanju. — Sprejeto.

Posl. Povše je poročal o prošnji prebivalcev vasij Sp. Turjak, Štucke in Želimlje za podporo v

polnijo in v modernih državah je v zadnjih desetletjih nastalo na tisoče zavodov, katerim je namen, povzdigniti omiko ljudstva in popolniti izobrazbo tistih, katerim ni bilo mogoče, obiskovati kako srednje šole. Te zavode vzdržujejo države, občine, društva ali posamičniki in njih uspehi so velikanski.

Ker smo Slovenci jako siromašen narod, so iz materijalnih razmer nastale krize za nas še dosti nevarnejše, nego za druge narode, in bati se je, da uničijo ekonomske razmere to, kar je kljubovalo najstrahovitejšim naskokom naših političnih in narodnih nasprotnikov, našo eksistenco kot narod. Zategadelj je pa nujno potrebno, da posvetimo omiko našega naroda najintenzivnejšo skrb, zakaj le če bode naš narod omikan, bode sposoben, pridobiti si gospodarsko blagostanje in si ohraniti svojo narodno individualnost.

Predno stopimo s konkretnimi predlogi na dan, je umestno, da si ogledamo prej omenjene zavode in naprave v drugih deželah, tiste zavode in naprave, katere že zdaj, ko delujejo jedva nekaj časa in med katere spada tudi naša družba sv. Mohorja, blagoslovila na milijone ljudi.

svrhu poglobljenja potoka Želimlje in predlagal, naj se prošnja odstopi dež. odboru, da dež. hidro-tehnik stvar preišče, in potem stavi svoje predloge. — Sprejeto.

Posl. Murnik je poročal o prošnji Marije Ivane, prednice ubogih sester v Šmihelu pri Novem mestu za nagrado in predlagal, naj se dovoli ubogim sestram v Šmihelu za l. 1896. in 1897. za dve učiteljici po 200 gld. in za učiteljico ročnih del po 100 gld., če se otvori nov tečaj in bo imel vsak tečaj svojo učiteljico. — Sprejeto.

Posl. Murnik je poročal o prošnji Andreja Klemenca iz Planine za podporo in predlaga, naj se odstopi dež. odboru v rešitev.

Posl. Modic je priporočal dež. odboru, naj prošnjiku dovoli izdatno podporo. — Predlog finančnega odseka se je vzprejel.

Posl. Kalan je poročal o prošnji učiteljske vdove Ane Novak za podporo in predlagal, naj se prošnja odstopi dež. odboru v rešitev. — Sprejeto.

Posl. dr. Papež je poročal o prošnji vasi Plavški Rovt nad Jesenicami za podporo za napravo nove občinske poti in predlagal, naj se odstopi dež. odboru.

Posl. Ažman je priporočal dež. odboru, naj prošnjo ugodno reši.

Predlog finančnega odseka se je vzprejel.

Na vrsto je potem prišel samostojni nujni predlog posl. dr. Majarona glede imunitete poslancev, o katerem smo poročali že včeraj in kateri je bil soglasno vzprejet.

Posl. dr. Tavčar je poročal o zakonskem načrtu o vožnji s kolesi na nesraričnih cestah. Govornik je pojasnjeval, kako se je vožnja s kolesi na Kranjskem v novejšem času izvanredno vdomačila ter se vedno bolj rapidno razširja, kajti občinstvo se kolesa ne poslužuje zdaj le za šport, temveč postalo je kolo običilo za široke kroge prebivalstva. Ta prirastek v splošnem prometu na javnih običilih do zdaj na Kranjskem še kar nič ni urejen, tako da je mogoče marsikake neprimernosti, ki tu ali tam nastanejo, v obče le v toliko uradno zasledovati, v kolikor so učin v kazenskem zakonu določenega kaznivega dejanja. To stanje je očitno nedostavno ter je odpomoč neizogibno in nujno potrebna in sicer ne le v interesu pešcev in vozečih se oseb na javnih cestah, temveč tudi kolesarjev samih. Deželna zbornica štajerski in gorenjskoavstrijski sta se že z deželnimi zakoni ozirala na to potrebo. Da se to zgodi tudi na Kranjskem, je tem potrebnejši, ker se po javnih cestah naše dežele ne vozijo le domači kolesarji, ampak na prehodu prav močno tudi kolesarji sosednih dežel, posebno s Primorskega. Uvažuje vse te okoliščnosti je nastal predležni načrt zakona, pri katerem je bilo, kakor pri navedenih sličnih deželnih zakonih za Gorenje Avstrijsko in Štajersko, mero-dajno načelo, da se kolo poenači z drugimi, na javnih cestah v prometu navadnimi vozili. Pri tem se je bilo treba ozirati le še na opreznosti, ki jih je treba uvesti, da se vprežna in gnana živina, ki še ni vajena pogleda kolesa, ne plaši. — Končno je govornik priporočal, naj se predloženi načrt odobri.

Unela se je jako dolga specijalna debata, v katero so posegli poslanci Pakiž, Zelen, baron Wurzbach, dr. Schaffer, dr. Papež in župan Hribar, opetovano pa tudi dež. predsednik baron Hein in poročevalec dr. Tavčar. Načrt zakona se je vzprejel z malo premembo.

Posl. dr. Tavčar je poročal o samostojnem predlogu poslanca Hribarja glede ustanovitve dež. zavarovalnice proti požaru, toči in živinskih boleznim. Ker je predlogov namen ta, da naj dež. odbor o teh zavarovalnih strokah dobi zanesljivih informacij in podatkov in da naj se ne loti meritornega razpravljanja o Žitnikovem predlogu glede dež. zavarovalnice, dokler ne dobi od centralne statistične komisije podatkov in ne izve mnenja ministerstva notranjih del, priporoča govornik naj se predlog vzprejme.

Posl. dr. Žitnik je odgovarjal na Hribarjeva izvajanja v zadnji seji. Govoril je povsem splošno. Pravil je, da svojega utemeljevanja predlogu o dež. zavarovalnici ni posnel po Wurmbrandovem govoru, da ni sovražnik kapitala, da želi, naj bi Hribar uredil dež. zavarovalnico, da se je „Katoliška tiskarna“ ustanovila ne radi dobička, nego ker se „Slovenec“ ni mogel drugod tiskati, in da bi on glasoval za podporo višji dekliški šoli in gledališču, kadar bi dež. zavarovalnica kaj nesla in končno očital Hribarju, da je govoril kot judex in propria causa.

Posl. Hribar je konstatoval, da se dr. Žitnik ni dotaknil bistva njegovih izvajanj, da niti poskusil ni, ovreči njegove trditve ter odločno zavrniti očitjanje, da je govoril kot sodnik v svoji stvari. Tako podtikanje je nedostojno. Kakor da bi kdo tudi glede stvari, pri kateri je kakorkoli interesovan, ne mogel zastopati pravičnega stališča in ne mogel imeti prepričanja. Govornik je rekel, da je govoril kot strokovnjak v zavarovalni stroki. Če bi obveljal klerikalni nazor, da ne sme govoriti, kdor je pri kaki stvari interesovan, potem bi o kmetijskih rečeh tudi ne smeli govoriti tisti, ki se bavijo s kmetijstvom in kam bi potem prišli.

Predlog odsekov se je na to vzprejel.

Sledila je tajna seja, v kateri se je podelila dež. uradnikom gg. Pečniku in Zupancu osebna doklada po 100 gld. in vdovi dež. uradnika Pfeiferja pokojnina 450 gld., 100 gld. za pogrebne stroške in po 50 gl. vzgojnine za vsakega nepreskrbljenega otroka.

Potem je dež. glavar Detela s trikratnim Slava-klici cesarju zaključil zasedanje.

V Ljubljani, 13. julija.

Poljaki in bodoče državnozbornske volitve. Glavni volilni odbor poljske stranke je sklenil, da bode podpiral zopet take kandidate, ki se zavežejo, da vstopijo v poljski klub. Sicer pa odbor ne misli postavljati nobenega programa. Kandidoval bode kdo lahko kot konservativec ali demokrat. Poljski vodje mislijo, da je pač vse jedno, kak program kdo razvija volilcem, da le v klub vstopi. Klub ga bode že oviral, da ne bode mogel drugega storiti, nego kar je poljski šlahti po volji. Celó ugodno je poljskim vodjam, da nekateri poslanci kandidujejo pod demokratičnim programom, ker tako lažje zmagajo. Kar kdo volilec obljubi, to ga itak ne veže po njih mislih. Konservativni poljski program je pri narodu že precej obveljavo in v mnogih okrajih ni mogoče zmagati na njegovi podlagi.

Avstrija in Srbija. Avstrijski vladni krogi so spoznali, da ne kaže samo Madjarom na ljubo delati vse mogoče težave Srbiji. V kratkem se baje otvori avstrijska meja za srbske prašiče. Gotovo je, da so na to uplivali tudi politični dogodki. Ostra besede Goluchowskega niso v Belemgradu napravile istega utisa, kakor se je pričakovalo, temveč so še avstrijske prijateljke v Srbiji naredile za sovražnike. Zato pa sedaj hočejo premeniti dosedanje postopanje nasproti Srbiji in skušati z lepa zopet pridobiti. To pa težko pojde, kajti v Srbiji nimajo že prav nobenega zaupanja v avstrijsko državo. Novaković in Garašanin, ki sta dosedaj bila največja prijatelja Avstrije, sta že taka nasprotnika, kakor najhujši radikali. S tem, da se je Avstrija glede balkanske politike držala madjarskih nasvetov, je prišla ob vso veljavo pri Srbih in Bolgarih. Posebno sedanji minister unanjih stvari jo je preveč zavozil.

Bolgarska vlada je zaradi Grujeva in Bendereva v veliki zadregi. Rusija zahteva, da se vzprejmeta v bolgarsko vojsko s činom, katerega bi imela sedaj, ko bi bila vedno ostala v bolgarski vojski. Proti temu so vsi bolgarski ministri. Da se Rusiji vsaj nekoliko ustreže, je večina za to, da se vzprejmeta s tistim činom, v katerem sta bila, ko sta jo pobegnula iz Bolgarije. Nekateri ministri so pa odločno proti temu, da se sploh vzprejmeta. Najbrž pride zaradi tega do ministerske krize. Cankova stranka sili, da se vzprejmeta imenovana častnika kot generala v vojsko. Cankovci upajo, da s tem vržejo sedanjo vladu in pride Cankov na krmilo. Seveda bi v tem slučaju se moralo razpustiti sebranje, kajti v sedanjem sebranju bi Cankov ne dobil večine, naj bi se tudi zavezal s Karavelovom.

V Rusiji veje pod sedanjim carjem neki drugi duh, če tudi ni pričakovati, da se kmalu uvede ustava. Nedavno je „Graždanin“ trdil, da je zasluga Pobjedonosceva, da car ni potrdil Malikova ustave. V prejšnjih časih bi najvišji prokurator Svete sinode si bil štel v veliko čast, da se mu ta zasluga pripisuje. To se je že večkrat trdilo po listih, a še nikdar se ni Pobjedonoscevu vredno zdelo popravljati. Te dni je pa pisal „Graždaninovemu“ uredniku, da ni on preprečil ustave, temveč so se jej ustavljali tudi mnogi drugi uplivni močje. Vsekako je značilno, da se Pobjedonoscevu zdi potrebno sedaj nekoliko od sebe odvaliti odgovornost za preprečenje ustave. Prepričan je menda, da to mu nikakor ni v korist pri sedanjih razmerah v Rusiji.

Dopisi.

Iz Novega mesta, 13. julija. Tako, zdaj vemo, pri čem da smo! Novo mesto je dolenska metropola, ali je jednaka Dunaju, cislajtanski metropoli in mi, ki kraj najboljše volje za dr. Marinkom nečemo, nemoremo hoditi, ker se nam to spremstvo preveč gabi, smo židovstvo in naši klerikalci pa antisemitizem! Tako je tiskano na volilnem oklicu klerikalcev, ki ga je koncipiral ali dr. Marinko, ali pa dr. Krek in kateri oklic priporoča klerikalne kandidate za volitev v naš občinski odbor. Torej imamo tukaj v Novem mestu dr. Luegerja, ki se nam predstavlja v podobi našega podobarja g. Antona Kušljana, ki pa baje dosti več ve in zna, kakor dunajski dr. Lueger in imamo našega princa Lichtensteina v osebi g. Karla Kunca, našega klobučarja, ki z denarjem to novo stranko naših antisemitov podpira, in imamo dr. Schnabelna duhovnika in smo metropola! — Vi Ljubljani ste prav nič proti nam Novomeščanom! In 15. t. m. je prvi nastop našega Luegerja in princa Lichtensteina in 16. t. m. se bodo pred sodiščem razpravljale skrivnosti življenja v leskovškem farovžu! Tudi kaj tacega nimate v Ljubljani! Naj zdaj še kdo reče, da je Novo mesto tako za malo jemati in ni vredno največje pozornosti od strani g. dr. Kreka, ki nas je oni dan obiskati blagovolil in ki je prinesel gosp. Kušljanu poseben blagoslov, da zamore premagati to strašno židovstvo v Novem mestu. Ni bilo dobiti drugega „šlagerja“, zato sta tega iznašla dr. Krek, ali dr. Marinko. Vročina je huda, pasji dnevi se bližajo! Klerikalci so vzeli v svoj oklic skoraj polovico kandidatov, ki so odločni pristaši narodne stranke in celo nekaj agitatorjev iste. — Ali je dvojica dr. Krek in dr. Marinko nespametna, ali nas Novomeščane za neumne imata, da mislita, da jima na tako neumno nastavljenе limanice sedemo. Zakaj se ne upate z vašo pravo barvo venin samo z vašimi pristaši, 18 jih boste vender kako vkup spravili! Ali ne, ste tako ubogi! Potem je seveda druga. Toraj la „korajžao“ gospoda okolo Kušljana ter njegovega gorkega prijatelja dr. Marinka, le dajmo se! — Ravno, ko sem mislil dopis odposlati, izvedel sem da je dr. Marinko g. Antona Kušljana iz liste kandidatov izbrisati dal. Ta mož namreč ne sme nobenega mandata za občinsko odbojništvo prevzeti in mora volilna komisija vsak zanj oddani glas zavreči. Škoda, da se je to zgodilo, sicer bi bili imeli kaj smejati se! Naši klerikalci so le 5 svojih za kandidate postavili, druge so vzeli iz narodne stranke. Kuhajo pač z vodo!

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 13. julija.

— („Narodni dom.“) Ker za preteklo soboto, 11. t. m. sklicani redni občni ni bil sklepčen, sklicuje upravni odbor novič občni zbor na soboto 25. dan julija ob polsedmih v malo dvorano z istim dnevnim redom. Po § 7. društvenih pravil bo ta vnovič sklican zbor sklepčen brez ozira na število navzočih glasov.

— (Občni zbor „Glasbene Matice“) se je vršil v soboto zvečer v društvenih prostorih. Po pozdravu gosp. predsednika Ravniharja poročal je društveni tajnik gosp. dr. Foerster o delovanju društva in posebno o delovanju odbora oziroma odsekov v šolskem, koncertnem, artističnem, stavbinskem in družbinskem oziru. Društveni blagajnik g. Anton Petrovčič poročal je o blagajniškem stanju in o proračunu za prihodnje leto. Obema poročevalcema je izrazil zbor v priznanje njih zaslug delovanja zahvalo. V imeni odbora poročal je gospod svetnik Anton Svetek o „uredbi za učiteljsko osobje „Glasb. Matice“, to je o statutu, urejanju pravic in dolžnosti učiteljev. Po novi uredbi, katero je vzprejel občni zbor s spremeno, zadevajočo število petletnic, nastavlja odbor učitelja za prvi dve leti provizorično za letno plačo 600 gld. in imenuje po dobro izvršeni poskušnji dobi učitelja definitivnim za letno plačo 700 gld. Po 5., 10., 15., 20. in 25. službenem letu pridobi stalni učitelj petletnico a po 100 gld. in dobiva torej po 25. letu službovanja plačo 1200 gld. Omeniti je, da je zavezan učitelj učiti na teden 24. ur. Razven teh petletnice zadevajočih določil uvaja „uredbo“ za učitelje pravico do uživanja pokojnine za slučaj duševne ali telesne nezmožnosti za nadaljno izvrševanje pouka v glasbi. Le-to pravico doseže učitelj s pretekom 10. službenega leta. S tem letom se odmeri pokojnina s 40 odstotki od plače. Z vsakim daljnim službenim letom se povzraha pokojnina za dva odstotka od plače. Pri volitvi predsednika izvolil je občni zbor g. Frana Ravniharja v petindvajsetič za predsednika. V odbor, iz katerega je izstopil njegov najzaslužnejši in najdelavnejši član gospod svetnik Vencajz z izjavo, da ne sprejme več volitve v odbor, so bili voljeni kot odborniki gg. dr. Vladimir Foerster,

prof. Anton Funtek, Ivan Hrast, dr. Matija Hudnik, Ivan Krulac, Anton Petrovčič, Anton Razingar, Viktor Rohrmann, inženir Ivan Sbrizaj, svetnik Anton Svetek, Fran Trdina, Ignacij Valentinčič in dr. Edvard Volčič. Izstopivšemu gospodu svetniku Ivanu Vencajzu, kateri je nadzoroval vsestranski delujoč društveno šolo, kateri je vodil moški pevski zbor, loterijski odsek, stavbo društvene hiše itd. izrekel je občni zbor toplo zahvalo in priznanje. Zahvalo je izrekel občni zbor tudi gospodu predsedniku Ravniharju in tehniškemu vodji stavbe društvene hiše gosp. inženjerju Ivanu Sbrizaju.

— (Glas iz občinstva.) Piše se nam: Kakor je bilo čitati v „Slov. Narodu“ Knežji dvorec ni prodan. Že prvotno bilo je javno mnenje, da ga bode kupila mestna občina, a na splošno začudenje se dražbe niti udeležila ni. Razlog, da je predrag, ne more obveljati, kajti ondi potrebovala bode občina prav mnogo sveta za ceste in ga bode morala zelo drago plačati. Tudi bi mogla sosedje v Vegovih in v Gosposkih ulicah, katerim bi sicer morala plačati v razširjenju teh ulic odstopljeni svet, odškodovati z zemljiščem Knežjega dvorca. Ostalo pa bi še vedno dovolj prostora, da bi se tam zgradilo — novo gimnazijsko poslopje. Gotovo je ta kraj v to mnogo bolj sposoben, kakor oni poleg kolizeja, ko der bode gimnazij največje dobičke donasal — Šiški. Ako bi v bodoče jeden gimnazij bil na Valvazorjevem trgu, drugi pa na mestu Knežjega dvorca, imela bi vsaka stran Ljubljane, zapadna in vzhodna, svoj gimnazij, kar bi najbolj olajšalo obisk teh zavodov. Uvažati je dalje to, da imamo v bližini Knežjega dvorca dva glasbena zavoda, „Glasbeno Matico“ in „Filharmonično društvo“, katera z večine obiskujejo srednješolci. Prezreti pa tuli nikakor ni gospodarstveno važne okolnosti, da vojašnica v Trnovem ni več in da se v kratkem tudi okrajno sodišče preseli iz Križevniških ulic, da pa se bode tem krajem na vsak način moralo dati nadomestilo za te občutne izgube. Naj bi torej mestna občina uvaževala te okolnosti ter se odločila, da kupi Knežji dvorec.

— („Slavčeva“ slavnost na čast narodnim damam.) Razne okolnosti so neugodno uplivalo na obisk te veselice. Zbrala se je vzič temu odlična družba, v kateri so bile v prvi vrsti zastopane narodne dame, mnogo gg. dež. poslancev itd. G. Gangla prolog, ki ga je govoril z globokim čutom in znano spretnostjo g. Ineman, je bil vzprejet z glasno pohalo. Mej pavskimi točkami „Slavca“ sta posebno ugajali Volaričeva „Domovina“ s spremljevanjem orkestra in solospavoma gg. Lumberja in Perdana in Nedvedov „Venec slovanskih pesmi“. Godba — ki bi bila pač lahko malo bolje sestavljena za tako priliko — se je potrudila po svoji moči ustreči; posebno dobro vzprejete so bile slovanske točke, mej njimi nov venček, prirejen po narodnih pesmih, znanh izza dunajskih koncertov.

— (Pevsko društvo „Ljubljana.“) Včerajšnji drugi izlet tega društva bil je še številnejši nego prvi; udeležilo se ga je pač nekoliko manj pevcev — gotovo zaradi tropične vročine —, zato pa je prišlo lepo število druge ljubljanske gospode, mej drugimi zopet jedenkrat dobroznani ženski kvartet „Struna“. Splošno se je čula želja, naj bi izborni kvartet čim prej zopet pristopil „Ljubljani“. Številni izletniki, katerim se je pridružila vsa št. Vidska inteligenca, bili so v „Jožefovi“ krčmi prav dobro postreženi in so se v večernem hladu prepevajoč vračali v Ljubljano.

— (Člani pevskega zbora „Gl. Matice.“) se opozarjajo, da je jutri v torek točno ob 8. uri pevska vaja in sicer za basiste. Prosi se točne in polnoštevilne udeležbe.

— (Mestna policija Ljubljanska) aretovala je tekom meseca junja 145 oseb in sicer: zaradi razgrajanja in kaljenja nočnega miru 40, zaradi postopanja 39, zaradi pijanosti 19, zaradi beračenja 12, zaradi tatvine 8, zaradi nameravanega izseljenja v Ameriko pred izpolnjenjem vojaške dolžnosti 5, zaradi prestopka § 516 k. z. 5, zaradi telesne poškodbe 4, zaradi goljufije 3, zaradi revizije in hudodelstva javnega nasilstva po 2, zaradi hudodelstva požiga, izneverjenja in motenja vere po 1 in konečno zaradi prestopka §§ 128 in 129 k. z. 1 osebo. Deželnemu sodišču izročilo se je 17, za mesto deleg. okrajnemu sodišču 19 oseb. Odogonskim potom odpravilo se je iz Ljubljane 47 oseb, 4 pa se je boravek v Ljubljani prepovedal. Tatvin ovadilo se je 12. V 6 slučajih so se storilci poizvedeli. Vrednost ukradenih rečij znaša 274 gld. 65.

— (Nesreča.) Minolo soboto popoldne treščilo je mej kratko nevihto v visoki novi dimnik tovarne v Velčah. Puh je omamil tri tam delujoče zidarje. Dva, ki sta bila privezana, sta obvisela na vrvi in so ju mogli rešiti, tretji pa je padel z visočine in mrtev obležal.

— (Prememba posesti.) Gospoda Fr. Hren, graščak in veletržec z lesom v Ljubljani, in Matija Hočevnar, poštar in župan v Velikih Laščah sta za okroglo svoto 100 000 gld. kupila Greseljevo graščino v Trebnjem s pošto in celim inventarjem.

— (Iz Toplic pri Novem mestu) se nam piše: Kopališko življenje se tukaj še precej dobro razvija. Vreme je ugodno; izdaten dež je včeraj zrak prijetno ohladil. Kacih 40 gostov koplje bolne ude v imenitnih gorkih toplicah in lahko bi bi se jih veliko veliko več privabilo v ta lepi mirni kraj, ako bi se delala za to kopališče večja reklama in ako bi se tudi kaj bolj poskrbelo za zabavo gostov. Zelo potrebno bi bilo urediti vodovod, da bi redno dajal dobre pitne vode, pa nasaditi drevored od grada do prijetnega senčnega gozdiča. Dne 9. t. m. se je producirala tu Miss Suppens, vdova znanega „čarovnika“ rajkega Jos. Zupana na lepem vrtu „pri lipi“.

— (Panama v štajerski dež. knjižnici.) Pod tem zaglavjem smo priobčili notico, katero smo ponesli po članku v „Südsteirische Post“. Sedaj nam je vodstvo štajerske dež. knjižnice poslalo naslednji nič preveč jasni popravek: „Upiraje se na § 19. tisk. zak. zahtevam, da vzprejmete sledeči popravek članka, tiskanega v Vašem listu od 9. julija t. l., štev. 155, tečaj XXIX, pod naslovom: „Panama v štajerski deželni knjižnici“ in neresničnih trditvah v istem članku, in sicer v prvi sledeči številki vašega lista, na istem mestu, kjer je bil tiskan omenjeni članek: 1. Ni resnično, da bi bila „dva knjižarja v Gradci položila svoje račune, jeden za osem in drug za deset tisoč goldinarjev“. Resnica je le, da je eden knjižar, c. k. vseučiliška knjigarna Leuschner & Lubensky, 3. junija tega leta predložil pregled svojih tirjatev deželnemu odboru v priznanje in poravnaje. Razun teh zaostankov nima štajerska deželna knjižnica nobenih in nikjer, ki bi se ne dali redno plačati iz dotacije, nakazane ji od visokega deželnega zbora za leto 1896, za katero velja: 2. Ni resnično, da ima štajerska deželna knjižnica „primanjkljaj 18 000 gld.“ Resnično je, da je dovolil visoki deželni odbor za pokritje računa knjigarne Leuschner & Lubensky primerno izposodilo, s katerim se bodo še to leto popolnoma izplačale tirjatve, po tem kakor bodo preiskane in popravljene. To izposodilo se bode vrnilo deželnemu premeženju iz lastnih dohodkov deželne knjižnice pod nadzorstvom knjižničarske komisije, postavljene od kurtorija deželnega muzeja „Joanneum“ in pooblaščen od deželnega odbora, kateri komisiji se je tudi predložil budget deželne knjižnice. Načelnistvo deželne knjižnice nima tedaj nobenega vzroka, naprositi visoki deželni zbor za kako drugo dotacijo razun one, katera mu je že dovoljena za leto 1896. V Gradci, 10. julija 1896. Deželni knjižničar: Dr. H. v. Zwiedeneck.“

* (Koketiranje se je policijsko prepovedalo) a ne pri nas, kar bode gotovo premogom naših čitateljic in čitateljev neizmerno ljubo, nego onkraj „velike luže“, v mestu Atlantic City. Tam so dobili novega župana, kateremu je bilo koketiranje po ulicah in promenadah skrajno zoperano. Oadotne dame sodijo, da najbrž ni imel nikdar sreče pri ženskah, a bodi to že resnično ali ne, novi župan slavnega mesta Atlantic City, je izdal strog ukaz zoper koketiranje in je naročil mestnim redarjem, naj ostro pazijo, da se bodo ljudje po tem ukazu ravnali. Prvi je grešil zoper županov ukaz neki elegantni gospodek, ki je korakal zdaj za zdaj pred dvema zaluma gospodičnima. Redar je gospoda aretoval in gnal pred župana, kateri je grešnika obsodil na primerno globo. Sadaj pa so vzrojili časopisi, ki pridigujejo vojno zoper župana, češ, da hoče mesto uničiti. Vojni še ni konec.

Brzojavke.

Celje 13. julija. Veliko posestvo je volilo v okrajni zastop soglasno vse narodne kandidate. Oddanih je bilo 47 glasov. Nasprotniki so hodili samo gledat, ker pa niso imeli nič upanja na zmago, so odšli, ne da bi se bili volitve udeležili.

Brno 13. julija. Na shodu češke ljudske stranke se je sklenil kompromis s Staročehi in se je dogovorilo, nastopiti zoper vlado odločno opozicijo.

Heb 13. julija. Posl. Tausche je hotel včeraj na volilnem shodu poročati o svojem poslanskem delovanju. Volilci ga niso hoteli poslušati. Vpili so: Heilò, mi volimo Schönererja. Tausche je moral zapustiti dvorano, ne da bi bil poročal.

Pariz 13. julija. Včeraj se je tu v dvorani „Wagram“ vršil shod, kateri so priredili v Parizu živeči Čehi, Hrvati, Srbi in Rumuni. Shodu je predsedoval bivši minister unanjih del Flourens, udeležilo se ga je pa tudi mnogo francoskih državnikov in politikov vseh strank. Shod je soglasno vzprejel resolucijo, s katero se protestira zoper zatiranje Slovanov in Nemačarov na Ogerskem.

Bruselj 13. julija. Pri ožjih volitvah v Bruselju in v Antwerpenu so zmagali klerikalci, ker so v Bruselju glasovali liberalci za klerikalne kandidate, socijalisti pa v Antwerpenu niso hoteli glasovati z liberalno stranko.

Najčistejši in najboljši malinčev sirup
v steklenicah po 1 kg 60 kr. Razpošilja se tudi v pletenicah
po 3, 10, 20 in 40 kg., kg po 48 kr.
Lekarna Piccoli, „Pri angelju“
(2648—7) Ljubljana, Dunajska cesta.

IZVRŠILNE ALI EKSEKUTIVNE DRUŽBE

Izvršilne ali eksekutivne družbe: Lorenca Broliha zemljišče v Lahovčah (v drugič) dne 14. julija v Kamniku.
Franca Marna zemljišče v Zatičini, cenjeno 791 gld., dne 16. julija in 13. avgusta v Zatičini.
Mihaela Demšarja, zemljišče v Gorenji Žetini, cenjeno 1096 gld., dne 16. julija in 20. avgusta v Škofji Loki.
Jederte Praunseis v Ljubljani premičnine (hišna oprava, kremarsko blago, več sodov vina i. t. d.), cenjene 1806 gld., dne 16. julija in 30. avgusta v Ljubljani.

Loterijske srečke 11. julija.

V Gradci: 8, 18, 19, 17, 88.
Na Dunaji: 78, 40, 53, 74, 72.

Meteorološko poročilo.

Julij	Čas opa- zovanja	Stanje baro- metra v mm.	Tempe- ratura v °C	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
11.	9. zvečer	738.1	19.2	sl. jzah.	del. obl.	
12.	7. jutraj	737.9	17.3	sl. jug	oblačno	1.6
	2. popol.	737.0	27.2	sr. jvzh.	jasno	
13.	9. zvečer	736.6	22.2	sl. svzh.	jasno	
14.	7. jutraj	737.4	18.1	sl. jvzh.	skoro jas.	0.0
	2. popol.	735.9	27.9	sr. jvzh.	jasno	

Srednja temperatura sobote in nedelje 20.1° in 22.2°,
za 0.4° in 2.5° nad normalom

Dunajska borza.

dne 13. julija 1896.

Skupni državni dolg v notah	101 gld. 85 kr.
Skupni državni dolg v srebru	101 " 95 "
Avstrijska zlata renta	123 " 50 "
Avstrijska krona renta 4%	101 " 20 "
Ogerska zlata renta 4%	122 " 85 "
Ogerska krona renta 4%	99 " 70 "
Avstro-ogerske bančne delnice	967 " — "
Kreditne delnice	160 " 25 "
London vista	119 " 75 "
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58 " 77 1/2 "
20 mark	11 " 73 "
50 frankov	9 " 52 "
Italijanski bankovci	44 " 45 "
C. kr. cekini	5 " 65 "

Dne 11. julija 1896.

4% državne srečke iz 1. 1854 po 250 gld.	144 gld. — kr.
Državne srečke iz 1. 1864 po 100 gld.	189 " 50 "
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	126 " 75 "
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	— " — "
Kreditne srečke po 100 gld.	198 " 50 "
Ljubljanske srečke	22 " — "
Rudolfove srečke po 10 gld.	22 " 50 "
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	156 " 50 "
Tramway-drž. velj. 170 gld. a. v.	485 " — "
Papirnat rubelj	1 " 26 "

Išče se stanovanje

s 4 lepimi sobami in pripadki v novejši hiši za
avgust ali november od stalne stranke. — Ponudbe
v pisarno g. Kališ-a. (2661—2)

Zahvala.

Za obile dokaze iskrenega sočutja mej bole-
znijo in ob smrti našega ljubelega sina

Izidorja Kuharja

izrekamo vsem sorodnikom in prijateljem iskreno
zahvalo na ljubeznivi brigi, s katero so nas tešili
v naši boli in nam tako lajšali našo žalost ob
bitki izgubi. Posebno pa še zahvaljujemo vse
daritelje lepih vencev, kakor tudi vse one, ki so
blazega rajnika spremili v tako mnogobrojnem
številu do preranega groba.

V Ljubljani, dne 13. julija 1896.

(2673)

Žalujoči ostali.

Zahvala.

Za tako obilne dokaze iskrenega sočutja v
boleznijo in ob smrti našega srčno ljubljenega in
nepozabnega soproga in očeta, gospoda

Adolfa Plamínek-a

c. kr. rudniškega nadzornika

posebno visokočastiti duhovščini, ki je blagovolila
spremljati tako veličasten sprevod, slav. duštvom
za tolažbo, č. gg. pevcev za ganljivo petje, —
dalje slav. občinskemu zastopu, slav. cestnemu
odboru, slav. uradništvu, slav. požarni brambi,
č. gg. paznikom in vsem drugim darovalcem pre-
krasnih vencev, kakor tudi tako obilnoštevilnemu
spremlstvu k zadnjemu počitku, posebno pa c. kr.
delavcem za obilno udeležbo, ter vsem onim, ki
so na ta ali oni način izkazali nam tolažljivo so-
čutje v tako trpkih in žalostnih dnevih — izre-
kajo najprisrčnejšo, najudanejšo zahvalo

(2672)

Žalujoči ostali.

V Idriji, dne 12. julija 1896.

Zahvala.

Izrekam tem potom vsem, kateri so mojega
nepozabnega soproga k zadnjemu počitku spre-
mili, darovalcem prekrasnih vencev, kakor tudi
vsem, kateri so mi svoje sožalje izrazili, svojo
najsrčnejšo zahvalo.

Še posebej se zahvaljujem gg. c. kr. uradni-
kom in slavni požarni brambi v Kranjski gori za
rajncemu izkazano čast.

Prav posebno zahvalo izrekam g. Hribarju,
c. kr. poštarju v Kranjski gori, kateri je mojega
soproga tudi mitvega pod svojo streho obdržati
blagovolil, g. Slabniku in gospej pl. Föderan-
perg, kateri sta mi pri tej žalostni priliki tako
ljubeznivo s svetom in dejanjem pomagala in tako
pripomogla, da je bil tujec tako lepo pokopan.

Divača, dne 11. julija 1896.

(2669)

Roza Špindler.

L. najstarejša posredovalnica stanovanj in služeb
Ljubljana **G. FLUX** Breg št. 6

priporočila in namešča (2668)

službe iskajoče vsake vrste
(moške in ženske) za tukaj in drugod. Za ko-
likor mogoče hitro in vestno postrežbo se jamči.

Izgubil se je

lovski pes

tičar, šekast, ki sliši na ime „Karo“. — Odda naj
se proti plačilu v Šubicevih ulicah št. 3, par-
tere na desno. (2670)

Hiša

z dvema slikanima sobama, nasajenim vrtom in
živjo. se iz proste roke prodaja ali pa
tudi odda za stanovanje v Stanečah pri
Št. Vidu nad Ljubljano.

Kupci naj se oglašé pri M. Merhar, Pred
Škofijo št. 20 v Ljubljani. (2667—1)

Mesnica

se odda pod ugodnimi pogoji takoj s 1. avgustom
v najem ali pa prodaja v Spodnji Šiški. — Več se
poizve pri gospodu Josipu Seidlu, mesarju
v Spodnji Šiški št. 13. (2666—1)

Št. 21 402.

Razglas.

Na dan obletnice poroke Nje c. in kr Viso-
čanstvo gospé nadvojvodinje Marije Valerije
razdeliti je po sklepu občinskega sveta deželnega
stolnega mesta Ljubljane

dvesto goldinarjev mej petero
ubogih vdov ljubljanskih.

Prošnje za podelitev teh podpor vložiti je pri
podpisnem magistratu

do 28. julija letos.

Magistrat dež. stolnega mesta Ljubljane
9. dan julija 1896.

Malinov sirup

iz gorskih malin narejen, z najboljšo vonjavo i. t. d.

1 kilo v steklenici 65 kr., pol kile 35 kr.

Lekarna Trnkóczy v Ljubljani.

Razpošilja se vsak dan s pošto. (2558-5)

Št. 19.035.

Razglas.

Podpisani magistrat opozarja na ukaz z dne 22. decembra 1852. l.,
št. 5662, oziroma z dne 12. maja 1891. l., št. 9280, in znova določa, da se
je strogo ravnati po njem.

Ukaz slóve:

Prepovedano je:

1.) nesnago kakoršnokoli na ulice, trge in v kote iztresati, izlivati ali
napeljavati;
2.) perilo, krzna in kože obešati na ulicah in mestnih trgih, posebno
na držaje ob bregu Ljubljane.

Nadalje je prepovedano, na javni cesti, na vratih, oknih in balkonih
proti javni cesti ali proti javnim nasadom prezračevati in stepati posteljno
opravo, žimnice, preproge, cunje i. t. d.

Prestopek teh prepovedi kaznuje se po § 7. ces. naredbe z dne 20. aprila
1854. l., št. 96. drž. zak., z globo od 1 do 100 gld. ali z zaporom od 6 ur
do 14 dnij.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane

dne 17. junija 1896.

Najvišje priznanje

lekarju PICCOLI-ju v Ljubljani kot prirejevalcu

kapljica za zobe

katero je s zadovoljilnim uspehom Nj. ces. in kr. Visok. prejasna
gospa prestolonaslednica-vdova nadvojvodinja

Stefanija

izvolila opetovano uporabiti.

Cena steklenici 20 kr., 10 steklenic 1 gld. 50 kr. Poštna naročila
se izvrše obratno; poštino plača naročitelj.

Lekarna PICCOLI „Pri angelju“

Ljubljana, Dunajska cesta.

(2635—2)